

2/240
6653-14024

ADALET ve KALKINMA PARTİSİ T.B.M.M. Grup Başkanlığı
Tarih : 20.05.2008
Sayı : 162

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

2821 Sayılı Sendikalar Kanununu ile 2822 Sayılı Toplu İş Sözleşmesi, Grev ve Lokavt Kanununda değişiklik yapılmasına dair Kanun Teklifimiz ve gerekçesi ilişikte sunulmuştur.

Gereğini arz ederiz.

Nühet Hoca Gökseç
İzmir

① Agah KAFKAS
Genel Milletvekili

Orhan Erdem
Konya m.

Polat TÜRKMEN
Zonguldak m.
Samsun

Kemal Kılıç Gökçe
274
Tahsin

Uluhan Dönmez
Mehmet Dönmez
İstanbul Milletvekili
Samsun m.

T.B.M.M. BAŞKANLIĞI				
Avalpa Birliği Uygulama				
İnceleme Komisyonu Sağlık, Aile Kalkınma ve Sosyal Hizmetler				
Tarih: 21 Mayıs 2008 F. No: 2/240				
MS.Y.	Müdür	D.Bşk.	G.Sek.Y.	Gen. Sek.
1	1	1	1	1
BAŞKAN				

GENEL GEREKÇE

Sendikal haklara ilişkin olarak, 1947 yılında kabul edilen 5018 sayılı Yasa, işçi ve işveren sendikalarının kurulmasına olanak vermiş ve sendikal hakların bir bölümünü ülkemize getirmiştir. Ancak, bu Yasa tüm işçilere örgütlenme hakkını vermemiş, sendikaları resmi makamların denetimine tabi tutmuş, Türk sendikalarının uluslararası kuruluşlara üyeliğini Bakanlar Kurulu'nun iznine bağlamıştır. Kaldı ki bu Yasa, özgür toplu pazarlık ve grev-lokavt haklarının yasalarla düzenlenmemesi ya da İş Kanunu ile yasaklanması nedeniyle beklenen etkinliği gösterememiştir. Nitekim 1947-1963 döneminde ülkemiz, güçlü sendikal faaliyetlerin uzağında kalmıştır.

Türkiye'de özgür sendikacılık ve toplu pazarlık düzeni 1961 Anayasasından sonra yürürlüğe giren 274 ve 275 sayılı yasalarla başlamıştır.

1961 Anayasası ile "sosyal devlet" ilkesinin ilk kez Türkiye Cumhuriyetinin nitelikleri arasına girmesi, iktisadi ve sosyal haklar arasında "sendika kurma", "grev" ve "toplular iş sözleşmesi" haklarının açıkça Anayasada yer alması yeni bir sendikalar kanununun çıkarılmasını gerektirmiştir.

Bu ihtiyacı karşılamak üzere 1963 yılında 274 sayılı Sendikalar Kanunu kabul edilmiştir. Bu Yasa bir yandan Anayasanın gereklerini yerine getirirken, öte yandan da sendikaların kısa sürede güçlenmesini amaçlamıştır. Örneğin işçi temsilciliği yerine sendika temsilciliğini getirmiş, üyelik ödentisinin kaynaktan kesilmesine olanak vermiştir.

274 sayılı Sendikalar Kanunu toplu pazarlık ve grev hakkını düzenleyen 275 sayılı Yasa ile birlikte, Türk sendikacılığında yeni bir dönemin başlamasında önemli bir rol oynamıştır. Sendikaların üye sayısındaki hızlı artış, üyelerinin çalışma ve sosyal şartlarında önemli gelişmeyi sağlamıştır. Sendikaların etkili bir baskı grubu haline dönüşmesi, bu gelişmeyi açıkça göstermiştir.

12 Eylül 1980 tarihinden sonra bir kısım sendikaların faaliyetinin durdurulması, 1982 yılında yeni bir Anayasanın yürürlüğe girmesi, Türk sendikacılığını kuşkusuz yakından etkilemiştir. 1982 Anayasasının sendikaların faaliyetine getirdiği çok sayıdaki sınırlama, ister istemez aynı dönemde kabul edilen 2821 sayılı Sendikalar Kanununa da yansımıştır. Bu sınırlamalar son yirmi yıl içinde Türkiye Cumhuriyeti ile Uluslararası Çalışma Örgütü arasındaki ilişkilerde bazı sorunların doğmasına neden olmuştur.

Nitekim Türkiye Cumhuriyeti, son yıllarda azalmakla birlikte Uluslararası Çalışma Örgütü Aplikasyon Komitesinin gündemine alınmıştır.

Sendikalar Kanunu'nda hatta Anayasada zaman zaman yapılan değişiklikler bu durumu kısmen düzeltmiştir. Örneğin, sendikaların faaliyet alanına çeşitli sınırlamalar getiren Anayasanın 52 inci maddesi 23.7.1995 tarihinde 4121 sayılı Yasa ile tümüyle yürürlükten kaldırılmış, bu değişiklik sırasında 53 üncü maddeye eklenen bir fıkra ile kamu görevlilerine sendikal örgütlenme hakkı verilmiştir. 3.10.2001 tarihli Anayasa değişikliğinde ise sendika

kurma hakkı tüm "çalışanlar" a tanınmış ve 51 inci maddedeki ayrıntılar Anayasadan çıkarılmıştır.

2821 sayılı Sendikalar Kanununda 1983, 1988, 1995, 1997, 2002, 2005 ve 2007 yıllarında değişiklikler yapılmıştır. Bu değişiklikler sendikal hakların genişletilmesi ve Anayasada yapılan değişikliklere uyum sağlama amacını taşımıştır.

Bütün bu çalışmalara karşın ülkemizde sendikal örgütlenmenin önündeki engeller tümüyle kaldırılamamıştır.

Kanun ile, Sendika ve konfederasyonların faaliyetleri büyük ölçüde serbest bırakılmış sendikalara üyelik yaşı on altıdan on beşe indirilmiştir. Sendika ve konfederasyonların yurtdışı faaliyetlerine önemli yenilikler getirilmiştir. Biriken fonların sosyal alanlarda kullanılmasını sağlamak amacıyla yardım ve bağışların önü açılmıştır. Bunun gibi sendikaların yönetim ve etkinliklerini serbestçe düzenleme hakkı çerçevesinde sendika ve konfederasyonlara üyelerince ödenecek aidatın miktarı, tüzüklerine bırakılmıştır.

Öte yandan Avrupa Birliği normlarına uyum sağlanması da bu yasanın hazırlanmasında dikkate alınan bir başka husus olmuştur. Örneğin sendika kurucusu olabilmek için Türk Vatandaşı olma, üyelikte ve üyelikten ayrılmada noter şartı kaldırılmıştır. Böylece Avrupa Sosyal Şartının 19. maddesine uyum sağlanmıştır.

Bu Kanunun bir başka amacı da uygulamada karşılaşılan sorunları çözüme kavuşturmaktır. Örneğin, sendika yöneticilerinin güvenceleri artırılmış, vefat eden sendika yöneticilerine de emsalleri gibi tazminat ödenmesi, profesyonel sendikacılık yapanların, işlerine dönmesine ve amatör olarak görevlerini sürdürmelerine imkan sağlanmıştır.

Diğer bir yenilik ise, sendikaların denetiminin Uluslararası Çalışma Örgütü'nün 87 sayılı Sözleşmesine ve Sendika Özgürlükleri Komitesinin içtihatlarına aykırı düşmeyen bir yöntemle yapılabilmesini sağlamak için, sendika ve konfederasyonlarda Yeminli Mali Müşavir denetimi ihtiyari hale getirilmiştir.

İşkollarının yeni bir düzenlemeye tabi tutulması, uzun süreden beri ilgili taraflarca tartışılmaktadır. İşkollarının sayısı ülke şartları ve Dünyadaki uygulamalar dikkate alınarak 19'a indirilmiştir.

Bu yasanın başlıca amacı, Uluslararası Çalışma Örgütü ve Avrupa Birliği normlarına uyum sağlamak, uygulamada karşılaşılan sorunları daha sağlıklı çözümlere kavuşturmaktır.

Toplu pazarlık düzeni tüm kurumları ile Türk Hukukuna 1961 Anayasasından sonra girmiştir. Aradan geçen yaklaşık kırk yıllık dönemde Türk çalışma hayatının tarafları bu düzene büyük ölçüde uyum sağlamışlardır. Bu durumun en açık kanıtı bu dönemde binlerce toplu iş sözleşmesinin bağtlanmış olmasıdır.

Endüstri ilişkilerinde yaşanan hızlı değişim ülkemizde bu alanı ayrıntılı yasalarla düzenleme zorunluluğunu ortaya çıkarmıştır. Bu durum yasalarda sık sık değişiklikler yapılmasını gerektirmiştir.

1982 Anayasası'ndan sonra hazırlanan 2821 Sendikalar Kanunu ile 2822 sayılı Toplu İş Sözleşmesi Grev ve Lokavt Kanununun kısıtlayıcı hükümleri daha sonraki yıllarda bu Yasalarda ciddi değişikliklerin yapılmasını zorunlu hale getirmiştir.

Bu durumun bir nedeni ise, Uluslararası Çalışma Örgütü'nün (ILO) yıllık konferanslarında ülkemizin sık sık gündeme alınmasıdır. Özellikle, yetki tespitinde öngörülen birden çok sınırlayıcı kriter, grev ve lokavt yasakları, ILO'nun yetkili organlarında sık sık dile getirilmiştir.

2822 sayılı yasanın bir kısım maddelerinde değişiklik yapma amacını taşıyan bu kanun öncelikle Türk toplu pazarlık düzeninde daha özgürlükçü ve uluslararası normlara daha uyumlu bir yasal çerçeveye oturmasını hedeflemiştir.

Ayrıca 2822 sayılı Yasanın uygulamasında, daha önce yapılan değişikliklere karşın hukuki boşlukların sorun yarattığı anlaşılmıştır. Örneğin işletmeye dahil olan işyerlerinin bir kısmında grev yasağının bulunması, arabuluculuk kurumunun tarafların güvenini kaybetmiş olması, teşmil uygulamalarının bir türlü beklenen gelişmeyi gösterememesi bunlardan sadece birkaçıdır.

2822 sayılı yasada yeni değişiklikleri öngören bu yasa ile, bir yandan ülkemiz tarafından onaylanmış olan ILO'nun 87 ve 98 sayılı sözleşmelerine uyum sağlamak amaçlanırken, öte yandan da uygulamada karşılaşılan sorunlara çözüm bulmaya çalışılmıştır.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1. Kanunun amacı tanımlanmıştır. Anayasa ve Uluslararası Çalışma Örgütü ile Avrupa Birliği Müktesebatının, çalışma ile ilgili hükümler bölümünde yer alan esaslarına göre düzenlenmiştir.

Madde 2. Tanımlar konusunda İş Kanununun işçi ve işyeri tanımları aynen alınmış, sendikaların kaç kişi ile kurulacağı maddede belirtilmiştir.

İşveren vekili tanımına açıklık getirilmiştir.

Madde 3. Sendikaların tüzüklerinde belirtmek kaydıyla bölge şubeleri de kurabileceklerine ilişkin Ek 1 inci madde sendikaların kuruluşuna ilişkin 3 üncü maddeye ilave edilmiştir.

Madde 4. İşyerinde veya işletmede yürürlükte bulunan bir toplu iş sözleşmesinin bulunması veya yeni dönem yetki prosedürünün başlaması halinde tespit edilecek işkolu değişikliğinin bir sonraki dönem için geçerli olacağı ve işkolu tespitlerinin yetki işlemlerinde bekletici sebep sayılmayacağı öngörülerek toplu iş sözleşme sistemine işlerlik kazandırılmıştır.

Madde 5. Ülkemiz tarafından 1989 yılında onaylanarak yürürlüğe sokulan Avrupa Sosyal Şartının, taraf ülke vatandaşlarının yasal olarak bulundukları bir diğer akit taraf ülkesinde çalışma, sendika üyeliği, toplu pazarlık haklarından yararlanma ve barınma konularında o ülke vatandaşlarıyla eşit işlem görmesini öngören 19 uncu maddenin 4 üncü paragraf hükmünün Şart denetim organlarınca ülkemiz bakımından yapılan değerlendirilmesi sonucunda, "Sendika kuruculuğu için Türk vatandaşı olma" koşulunun Şarta aykırı görüldüğü bildirilmiştir. Avrupa Sosyal Şartına ve bunun yanında, tam üyesi olmayı amaçladığımız Avrupa Birliğinin temel ilkeleri arasında yer alan emeğin serbest dolaşımı ilkesine uyum sağlamak amaçlarıyla, sendika kurucusu olmak için Türk vatandaşı olma koşulu yabancılar için aranmamıştır.

Madde 6. Sendika ve konfederasyonların kuruluşu sırasında uyacakları esaslar düzenlenerek, uygulamaya kolaylık ve sadelik getirilmiştir.

Madde 7. Yönetim, Denetim ve Disiplin kurulları gibi zorunlu organların oluşumu, görevleri ve toplantılarına ilişkin hususlar tüzüklerine bırakılmıştır. Böylece Uluslararası Çalışma Örgütü'nün 87 sayılı sözleşmesine uygunluk sağlanmıştır.

Madde 8. İlgili makamlarca yasaya aykırı görülerek düzeltilmesi istenen tüzük değişikliklerinde genel kurul dönemi beklenmeden bu işlemin yönetim kurulunca yerine getirilmesi öngörülerek tüzüklerde yer alan yasalara aykırı hükümlerin kısa sürede giderilmesi amaçlanmıştır. Ayrıca faaliyetlerini sürdüremeyecek duruma gelen şubelerin üye sayısının belirli sayının altına düşmesi halinde kapatılması konusu da yönetim kuruluna bırakılmıştır.

Madde 9. Tüzük değişikliği ve sendikanın feshi kararları Medeni Kanun hükümleri de dikkate alınarak farklı nisaplara bağlanmıştır.

Madde 10. Seçimlerde uyulacak esaslar hiçbir tereddüde meydan vermeyecek şekilde yeniden düzenlenmiştir.

Madde 11. Sendika ve konfederasyonların zorunlu organlarının görev, yetki ve üye sayılarının sendika ve konfederasyon tüzüklerinde belirlenmesi esası getirilmiş, kurul üyeliklerinin en az ve en çok sayıları belirlenmiştir. Böylece Uluslararası Çalışma Örgütü Sözleşmelerine uygunluk sağlanması amaçlanmıştır.

Madde 12. On beş yaşını doldurmuş olup da İş Kanununa göre işçi sayılanlara sendikalara üye olma hakkı tanınmıştır. Bu Kanun anlamında işveren sayılanların işveren sendikalarına üye olabilecekleri düzenlenmiştir.

Madde 13. Üyelikte noter şartı kaldırılmış, üyeliklerin posta ile ve ayrıca internet üzerinden yapılması kararlaştırılarak sendikaların üye sayılarının belirlenmesi yeni esaslara bağlanmıştır.

Madde 14. İşçi sendikası üyesi işçinin geçici olarak işsiz kalması bir yıllık süreyle sınırlı tutulmuş, bu sürenin sonunda işsizliğin devam etmesi halinde üyeliğinin sona erdirilmesi öngörülmüştür. Bu suretle Yargıtay Hukuk Genel Kurulu Kararına uygunluk sağlanmıştır.

Madde 15. Üyelikten çekilmeye noter şartı kaldırılmış ve çekilmenin posta ile ve ayrıca internet üzerinden elektronik posta ile gönderilmesi esası getirilerek Uluslararası Çalışma Örgütü'nün bu konudaki eleştirilerinin giderilmesi amaçlanmıştır. Ayrıca getirilen yeni sistem nedeniyle üyeliğin kazanılması ve sona ermesine ilişkin usul ve esasların çıkarılacak bir yönetmelikle düzenlenmesi öngörülmüştür.

Madde 16. Konfederasyonlara üye olan ve üyelikten çekilen sendikalara durumun Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ile mahalli mülki amirliğe bildirmesi zorunluluğu getirilmiştir.

Madde 17. Sendika ve konfederasyonlara uluslar arası işçi ve işveren kuruluşlarına üyelik hakkı getirilmiş ve ayrıca temsilcilik açabilmelerine imkan sağlanmıştır.

Uluslararası işçi ve işveren kuruluşlarına ise Türkiye'de temsilcilik açabilmelerine ve üst kuruluş kurabilmelerine izin verilerek Dernekler Kanununa ve uluslararası normlara uygunluk sağlanmıştır.

Madde 18. İşçi sendika ve konfederasyonlarının yönetim kurulu üyeliğine veya başkanlığına seçilen ve profesyonel sendikacılık yapan işçinin iş sözleşmesi yöneticilik süresince askıya alınması, bu şekilde yöneticinin işyerindeki kıdem haklarının korunması sağlanmıştır. Yönetim kurulu üyeliği veya başkanlığının, herhangi bir nedenle sona ermesi halinde ya da sendika şubesinin ortadan kalkması suretiyle son bulmasında, yöneticiler, yöneticilik görevinin sona erme tarihinden itibaren bir ay içinde, ayrıldıkları işe, yeniden başlatılmak üzere başvuruda bulunmaları kabul edilmiştir.

İşverenin talep tarihinden itibaren en geç bir ay içinde bu kişileri o andaki şartlarla eski işlerine veya eski işlerine uygun bir diğer işe başlatmak zorunda olduğu; bu kişilerin süresi içinde işe başlatılmadığı takdirde iş sözleşmelerinin işveren tarafından feshedilmiş sayılacağı; ödenecek tazminatın hesabında işyerinde çalışılmış sürelerin göz önünde tutulacağı ve fesih sırasında işçinin emsalleri için geçerli iş şartlarının esas alınacağı hükme bağlanmıştır. İşe başlatılmayan işçinin, iş yasalarından kaynaklanan tüm hakları saklı tutulduğundan, iş güvencesi hükümlerinden de yararlanacağı doğaldır. Böylece yıllardan beri uygulamada ve öğretide süre gelen tartışmalara son verilmeye çalışılmıştır.

Ayrıca sendika ve konfederasyonların yönetim kurulu veya başkanlığında görevli iken vefat eden sendika yöneticileri için de emsallerine göre işlem yapılması amaçlanmıştır.

Madde 19. İşyeri sendika temsilcisinin iş sözleşmesinin, haklı bir neden olmaksızın feshi halinde iş yeri temsilcisi ve sendikaya tanınan dava açma hakkı ile diğer güvencelere ilişkin düzenlemedir.

Madde 20. Kanunun sendikaların çalışma hayatına ilişkin faaliyetlerini düzenleyen 32, Sendika ve konfederasyonların sosyal faaliyetlerini düzenleyen 33 üncü maddeleri birleştirilerek sadeleştirilmiş ve ayrıca eğitim ve öğretim kurumları, kreş açabilmeleri, tabii afetlerde yapacakları yardımlar tüzüklerine bırakılmıştır.

Madde 21. Sendika temsilcilerinin tayini ve nitelikleri ile görevleri tek bir maddede birleştirilmiştir.

Madde 22. Sendika ve konfederasyonların ticaret yasağı ile elde ettikleri gelirlerini dağıtamayacaklarına ilişkin 39 uncu madde bu madde ile birleştirilerek sadeleştirilmiştir.

Madde 23. Sendika ve konfederasyonların kendilerinin veya Türkiye Cumhuriyetinin üyesi bulunduğu uluslar arası kuruluşlar ile yurtdışındaki diğer kişi, kurum ve kuruluşlardan Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığına önceden bildirimde bulunmak suretiyle aynı ve nakdi yardım alabilecekleri öngörülmüş, yardımlar Bakanlar Kurulu Kararından çıkarılmıştır.

Madde 24. Sendikal kuruluşların mal bildirimlerine ilişkin esaslar düzenlenmiş ve bu bildirimlerin rızaları dışında açıklanamayacağı öngörülmüştür.

Madde 25. Sendika ve konfederasyonların zorunlu giderleri için kasalarında tutacakları nakit miktarının sendika tüzüğü yerine genel kurulca belirlenmesi esası getirilmiştir.

Madde 26. Sendika ve konfederasyonların sosyal amaçlı yapacakları harcamalardaki oran %5'den %10'a çıkarılmıştır.

Ayrıca sendikal kuruluşların üyelerinin eğitimi ile mesleki bilgi ve tecrübelerini arttırmak için kullanmak zorunda oldukları %10 oranındaki gider payının iş sağlığı ve güvenliği konularında da kullanması ve bunun için Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ilgili ve bağlı kuruluşları ile işbirliği içerisinde yürütmeleri öngörülmüştür.

Madde 27. Sendika ve konfederasyonların denetiminin istemeleri halinde yeminli mali müşavirlerce de yapılabileceği düzenlenmiştir.

Madde 28. Sendika ve konfederasyonların 40 ncı maddenin üçüncü fıkrasına aykırı olarak yardım alınması halinde öngörülen hapis cezası kaldırılarak alınan yardımın hazineye intikali öngörülmüştür.

Madde 29. Anayasa'da belirtilen Cumhuriyetin niteliklerine ve demokratik esaslara kurum olarak aykırı faaliyetlerde bulunan sendikal kuruluşların kapatılması düzenlenmiş, bu niteliklere bireysel olarak katılan yöneticilerin görevlerine mahkemelerce son verilmesi öngörülmüştür.

Madde 30. Ceza hükümleri Temel Ceza Kanunu ile yapılan değişikliğe uygun olarak gerekli düzenlemeler yapılmıştır.

Madde 31. Mevcut düzenlemeyi uluslararası normlara yaklaştırmak ve güçlü sendikacılığı teşvik düşüncesiyle, "Bütün Ekonomik Faaliyetlerinin Uluslararası Standart Sınai Tasnifi ve Endeksleri"nden yararlanılmak suretiyle işkollarının sayısı on dokuz olarak belirlenmiştir.

Ayrıca işkolu istatistiklerinin kanunun yayımını müteakip yılda bir kez yayınlanması öngörülerek örgütlenme faaliyetlerine zaman kazandırılmıştır.

Böylece Avrupa Sendikacılığında gözlenen işkolu sayısını azaltma ve güçlü sendikacılığın özendirilmesi amaçlanmıştır.

Madde 32. Sendikaların üst kuruluşlarına üyelik aidatlarını zamanında ödeyebilmelerine imkan sağlanmıştır.

Madde 33. Sendika ve konfederasyonlar tarafından tutulan defter ve kayıtların her çeşit resim, vergi ve harçtan muaf tutulmuştur.

Madde 34. Getirilen Ek 2 ve Ek 3 madde değişiklikleri ile sigortalı işten ayrılış bildirgesi vermeyen işverenlere müeyyide getirilmiştir.

Madde 35. Geçici Maddeler düzenlenmiştir.

Geçici madde 1. İşkolları sayısının azaltılması nedeniyle, birleşecek ve katılacak sendikalara iki yıllık geçiş süresi sağlanmıştır.

Birleştirilmiş veya kaldırılmış işkollarına göre kurulmuş sendikaların, İşkolları Tüzüğü'nün Resmi Gazete'de yayımlanıncaya kadar faaliyetlerine devam edecekleri hükmüne bağlanmıştır.

Geçici madde 2. Bu Kanuna göre çıkarılmış bulunan tüzük ve yönetmeliklerin bu Kanunun yayımı tarihinde itibaren bir yıl içerisinde gerekli değişiklikler yapılacağı ve değişiklik yapılmıncaya kadar mevcut tüzük ve yönetmeliklerin bu Kanuna aykırı olmayan hükümlerinin uygulanacağı belirtilmiştir.

Geçici madde 3. 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun işçilerin işten çıkış bildirimlerinin Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığına bildirilmesi yönündeki madde hükmünde gerekli değişiklik yapılınca kadar işveren, mülga 2821 sayılı Sendikalar Kanununun 62 nci maddesi uyarınca işe aldığı veya herhangi bir nedenle iş sözleşmesi sona eren işçileri, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığına bildirmek zorundadır.

Geçici Madde 4. Bu Kanunun 13 üncü ve 15 inci maddeleri bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten bir yıl sonra yürürlüğe girer. Bu tarihe kadar mülga 2821 sayılı Sendikalar Kanununun 22 nci ve 25 inci maddelerinin uygulanmasına devam olunur.

Madde 36- 2822 sayılı Kanunun 3'üncü Madde 2. fıkrasının eski şeklinde bulunan "bir" sözcüğü yerine "aynı" sözcüğü getirilerek metin belirgin hale getirilmiştir.

Uygulamada ortaya çıkan bazı aksaklıkların önlenmesi amacıyla, işverenlere, işletme niteliğini kazanan veya yitiren işyerlerini Bakanlığa bildirme yükümlülüğü getirilmiştir.

Yapılan değişiklikle fiilen uygulanan grup toplu iş sözleşmesinin tanımı yasaya eklenmiştir,

Madde 37- İşletme kapsamındaki bir işyerinin veya bir bölümünün devrinde iş ilişkisine uygulanan toplu iş sözleşmesinin, yeni işverenle olan ilişkiyi nasıl etkileyeceği ve toplu iş sözleşmesiyle getirilen hakların uygulama olanakları 2822 sayılı Yasanın sistemi esas alınarak hükme bağlanmıştır.

Madde 38- Faaliyeti durdurulmuş sendikalara dayanışma aidatı ödenmeyeceğine ilişkin hüküm kaldırılarak, toplu iş sözleşmesinden dayanışma aidatı ödemek suretiyle yararlanan işçilerin hak kaybına uğramalarının önlenmesi amaçlanmıştır.

Maddenin 3 üncü fıkrasına eklenen cümle ile dayanışma aidatı ödeyerek toplu iş sözleşmesinden yararlanma, ancak toplu iş sözleşmesinin imzalanmasından itibaren söz konusu olacaktır.

Madde 39- Teşmilin hangi tarihten itibaren yürürlüğe gireceği hususu uygulamada tartışmalara neden olmaktadır. Maddede yapılan değişiklik ile teşmilin yürürlüğe gireceği tarih olarak teşmil kararnamesinin yayımlandığı tarih esas alınmıştır. İşkolunda en çok üyeye sahip sendikanın yapmış olduğu bir toplu iş sözleşmesinin teşmil edilebileceği belirtilmiştir. Yüksek Hakem Kurulunun görüş belirtmesi için bir süre getirilmiştir. Ayrıca teşmil uygulanan işyerinde veya işletmede, yeni toplu iş sözleşmesi yapılması durumunda teşmil uygulamasının kendiliğinden sona ereceği hususu hüküm altına alınmıştır..

Madde 40- Yetkili sendikanın belirlenmesinde %10 barajı kaldırılmış, Ekonomik ve Sosyal Konseye üyelik şartı getirilmiş ve ayrıca, en az 80000 üyeye sahip bir Konfederasyona üye olan sendikalara işyerinde veya işletmede yarıdan bir fazla çoğunluğu sağlamaları halinde toplu sözleşme yapabilmelerine imkan sağlanmış, böylece Uluslararası Çalışma Örgütünün 98 sayılı Sözleşmesine uygunluk sağlanmıştır.

Yılda iki kez yayımlanan iş kolu istatistiklerinin her yılın Ocak ayında yayımlanması öngörülerek toplu sözleşme prosedürüne işlerlik kazanmıştır.

Madde 41- Uygulama bütünlüğünü sağlamak açısından, 5 inci maddeye paralel düzenleme yapılmıştır.

Madde 42- Grup toplu iş sözleşmeleri için görevli makam belirlenmiştir.

Madde 43- Uyuşmazlıkla ilgili süreler yeniden düzenlenerek toplu iş sözleşmesi görüşmelerinin gereksiz olarak uzamasının önlenmesi amaçlanmıştır.

Madde 44- Türk Hukukuna 1983 yılında giren zorunlu arabuluculuk uygulaması 3451 ve 3299 sayılı yasalarla yapılan değişikliklere karşın beklenen etkinliği sağlayamamıştır.

Arbuluculuk kurumunun etkinliğini artırabilmek amacıyla bu maddede yapılan değişikliklerle taraflara arabulucu seçimi sırasında daha geniş bir hareket serbestisi sağlanmıştır. Böylece toplu görüşmelerin başlangıcından itibaren taraflar, aralarında anlaşmak suretiyle, resmi listeden bir arabulucu belirleyebileceklerdir.

Toplu görüşmelerin başladığı tarihten itibaren 15 gün geçmesine karşın anlaşma sağlanamaması durumunda taraflar anlaşarak resmi listeden bir arabulucu tayin edebileceklerdir.

Madde 45- Arabuluculuk görev süresi düzenlenmiştir.

Madde 46- Uyuşmazlığın çözülemediğinin taraflardan birinin görevli makama bildirmesinden sonraki altı iş günü içinde grev kararı alınması öngörülerek, grev kararının alınmasında arabuluculuk şartına bağlı tutulmasından vazgeçilmiştir.

Madde 47- Grev ve Lokavt yapılamayacak işler kapsamından; termik santrallerini besleyen linyit üretimi, üretimi nafta veya tabii gazdan başlayan petrokimya işleri, kamu kuruluşlarınca yürütülen şehir içi deniz, kara ve demiryolu ve diğer raylı toplu yolcu ulaştırma hizmetleri, havagazı ve petrol sondajı işleri çıkarılarak, ülke şartları ve uluslararası normlar dikkate alınmıştır.

Madde 48- Eğitim ve öğretim kurumlarında çalışanlara da grev ve lokavt hakkı getirilerek uluslar arası normlara uygunluk sağlanmıştır.

Madde 49- Grev ve lokavt yasağının kapsamı dışında kalan işyerlerinde varılan anlaşma sonucu imzalanan toplu iş sözleşmesinin, işletme sözleşmesi niteliğini kazanacağı ve işletmeye dahil tüm işyerlerinde uygulanacağı öngörülmüştür.

Madde 50- Bakanlar kurulunca erteleme kararı alınmadan önce, grev ya da lokavtın genel sağlığı veya ulusal güvenliği bozucu nitelikte olup olmadığı konusunda önceden sosyal tarafların da temsil edildiği Yüksek Hakem Kurulu'ndan istişari mütalaa isteme zorunluluğu getirilerek tarafların sürece katılımı sağlanmıştır.

Madde 51- Grev oylaması yapılan hallerde 60 günlük sürenin oylama sonucunun kesinleşmesi tarihinden, grev oylaması yapılmayan hallerde ise oylama talebinin yapılabileceği altı işgünlük sürenin dolmasından itibaren başlayacağı belirtilmiştir.

Madde 52 -Grev ve lokavt dışı kalacak personel için ilave tespit öngörülmüş, birden fazla olacak tespitler ise yargıya bırakılmıştır.

Madde 53 -Grev gözcüleri için kulübe, çadır,baraka kurma yasağı kaldırılmış,grev gözcülerinin zorunlu ihtiyaçlarının karşılanması yönetmeliğe bırakılmıştır.

Madde 54- Grev ve lokavt halinde mülki idare amirlerince alınacak tedbirlerin neler olacağı Bakanlık ve İşçileri Bakanlığınca müştereken hazırlanacak bir yönetmelik ile düzenlenmesi amaçlanmıştır.

Madde 55- Grev ve lokavt kararının sona erdirilmesine ilişkin 51'inci maddede yer alan duyuru şekli, uygulamadaki aksaklıklar dikkate alınarak basitleştirilmiştir.

Madde 56- Grev ve lokavt yasağı dışındaki işler ve yerlerdeki uyuşmazlıklarda da taraflardan birisince uyuşmazlığın tespitinden sonra Yüksek Hakem Kuruluna müracaat edilebileceği öngörülmüştür.

Madde 57- 53 üncü maddede yapılan değişiklikle Yüksek Hakem Kuruluna Üniversitelerden seçilecek öğretim üyesinin belirlenmesinde , "ekonomi öğretim üyeleri" ibaresi yerine "çalışma ekonomisi öğretim üyeleri" terimi, uzmanlık alanı bakımından tercih edilmiştir.

İşçi konfederasyonlarından kurula katılacak iki üyeden birisinin en çok üyeye mensup konfederasyondan,diğer üyenin ise görüşmeye taraf konfederasyondan olması getirilmiştir.

Madde 58- Yüksek Hakem Kuruluna, işçiler ve işverenler adına katılacak üyelerde aranacak niteliklerde Temel Ceza Kanunundaki düzenleme esas alınmıştır.

Madde 59-Resmi arabuluculuk teşkilatına ilişkin idari işlemleri kolaylaştırmak amacıyla maddede yer alan tüzük yönetmelik olarak değiştirilmiştir.Taraflarca seçilen arabulucunun ücretinin resmi arabuluculuk hesabına yatırılması getirilmiştir.

Madde 60- Yüksek Hakem Kurulunun Çalışma Usul ve Esasları ile bu Kurulda görev alanlara ödenecek tazminat ve ücretlere ilişkin hususların çıkarılacak bir yönetmelikle düzenlenmesi öngörülmüştür.

Madde 61- Görevlerini zamanında yapmayan arabuluculara karşı işlenen suçlar için verilecek cezalarda Temel Ceza Kanununda öngörülen düzenlemeler esas alınmıştır.

Madde 62- Kanuna aykırı şekilde grev gözcülüğü yapanlara Temel Ceza Kanununda öngörülen müeyyideler esas alınmıştır.

Madde 63- Diğer Yasalarla terim birliğini sağlamak amacıyla Yasanın eski şeklinde değişik maddelerinde bulunan "hizmet akdi" terimi yerine "iş sözleşmesi" terimi benimsenmiştir.

MADDE 64- Geçiçi maddelere ilişkin düzenlemelerdir.

MADDE 65- Yürürlükten kaldırılan hükümler düzenlenmiştir.

MADDE 66- Yürürlük tarihi gösterilmiştir.

MADDE 67. Yürütme organı gösterilmiştir.

**2821 SAYILI SENDİKALAR KANUNU ile 2822 SAYILI TOPLU İŞ SÖZLEŞMESİ,
GREV VE LOKAVT KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA
KANUN TEKLİFİ**

MADDE 1 – 5/5/1983 tarihli ve 2821 sayılı Sendikalar Kanununun 1 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bu Kanunun amacı, işçi ve işveren sendikaları ile konfederasyonların kuruluşu, yönetimi, işleyişi, denetlenmesi ile çalışma ve örgütlenme esaslarını belirlemek, üyelerinin temel hak ve hürriyetleri gözetilerek çalışma ilişkilerinde ekonomik, sosyal hak ve çıkarlarının korunması ve geliştirilmesine ilişkin esasları düzenlemektir.”

MADDE 2 - 2821 sayılı Kanunun 2 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İşçi: Bir iş sözleşmesine dayanarak çalışan gerçek kişilere denilir.

Bu Kanun bakımından araç sahibi hariç, nakliye mukavelesine göre esas itibariyle bedeni hizmet arzı suretiyle çalışmayı veya neşir mukavelesine göre eserini naşire terk etmeyi meslek edinmiş bulunanlar ve adi şirket mukavelesine göre ortaklık payı olarak esas itibariyle fiziki veya fikri emek arzı suretiyle bu mukavelenin aynı durumdaki herkese fiilen açık olması kaydıyla bir iş yerinde çalışanlar da işçi sayılırlar.

İş sözleşmesine dayanarak çalışan bir kişinin T.C. Emekli Sandığı Kanunu’na tabi olması, işçi sayılmasına engel oluşturmaz.

İşveren: İşçi sayılan kişileri çalıştıran gerçek veya tüzel kişiye ve tüzel kişiliği olmayan kamu kuruluşlarına denilir.

Bir adi ortaklıkta fiziki veya düşünsel emek sunmak suretiyle ortak olanların dışındaki ortaklar da, bu Kanun bakımından işveren sayılırlar.

İşveren Vekili: İşveren adına hareket eden ve işin, işyerinin ve işletmenin yönetiminde görev alan kimselerle tüzel kişiliği olmayan kamu kuruluşları adına işletmenin bütününe sevk ve idareye yetkili olanlara işveren vekili denir. İşveren vekilleri bu Kanun bakımından işveren sayılır.

İşyeri: İşveren tarafından mal veya hizmet üretmek amacıyla maddi olan ve olmayan unsurlar ile işçinin birlikte örgütlendiği birime denilir.

İşverenin işyerinde ürettiği mal veya hizmetle nitelik yönünden bağılılığı bulunan aynı yönetim altında örgütlenen yerler (işyerine bağlı yerler) ile dinlenme, çocuk emzirme, yemek, uyku, yıkanma, muayene ve bakım, beden ve mesleki eğitim yerleri ve avlu gibi diğer eklentiler ve araçlar da işyerinden sayılır.

İşyeri; işyerine bağlı yerler, eklentiler ve araçlarla oluşturulan iş örgütlenmesi kapsamında bir bütündür.

Sendika: İşçilerin veya işverenlerin çalışma ilişkilerinde, ortak ekonomik ve sosyal hak ve çıkarlarını korumak ve geliştirmek için en az yedi gerçek veya tüzel kişinin bir araya gelmesi suretiyle oluşturdukları tüzelkişiliğe sahip kuruluşlara denilir.

Konfederasyon: Değişik işkollarında en az beş sendikanın, bir araya gelmesi suretiyle oluşturdukları tüzelkişiliğe sahip üst kuruluşlara denilir.”

MADDE 3- - 2821 sayılı Kanunun 3 üncü maddesinin sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Sendikalar tüzüklerinde belirtmek kaydıyla bölge şubeleri de kurabilirler. Bölge şubelerinin genel kurulları, bağlı şubelerin genel kurullarından, sendika genel kurulları ise bölge şubelerinin genel kurullarından ve varsa bölge şubelerine bağlı olmayan şubelerin genel kurullarından seçilecek delegelerden oluşur. Bu Kanunda şubeler için öngörülmüş olan hükümler, bölge şubeleri için de geçerlidir.”

MADDE 4 - 2821 sayılı Kanunun 4 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bir işyerinin girdiği işkolunun tescili işverenin yazılı beyanı üzerine 4857 sayılı İş Kanunu’nun 3 üncü maddesi uyarınca Bölge Müdürlüklerince yapılır. Ancak, işçi sendikası tarafından işkolu tescil edilen işyerinin başka bir işkoluna girdiği yönünde müracaatta bulunulması halinde iş kolu Bakanlıkça mahallinde yapılacak inceleme sonucu tespit edilir. Bakanlık, tespitle ilgili kararını Resmi Gazete’de yayımlar. Kararın yayımını müteakip bu tespiti karşı ilgililer, iş davalarına bakmakla görevli mahalli mahkemede on beş işgünü içinde dava açabilirler. İtiraz dilekçesi Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığına veya ilgili Bölge Müdürlüklerine kayıt ettirildikten sonra mahkemeye verilir. Mahkeme, iki ay içinde kararını verir. Kararın temyiz edilmesi halinde Yargıtay, uyuşmazlığı iki ay içinde kesin olarak karara bağlar.

İşyerinde veya işletmede yürürlükte bulunan bir toplu iş sözleşmesi varsa veya yeni dönem yetki prosedürü başlamış ise tespit edilecek işkolu değişikliği bir sonraki dönem için geçerli olur. İşkolu tespit talebi, yetki işlemlerinde bekletici sebep sayılmaz.”

MADDE 5 -2821 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Türk vatandaşı” ibaresi metinden çıkarılmıştır.

MADDE 6- 2821 sayılı Kanunun 6 ncı maddesinin dördüncü fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkralar eklenmiş, beş, altı, yedi ve sekizinci fıkraları metinden çıkarılmıştır.

Sendika veya konfederasyon tüzel kişilik kazanmasından sonra kurucular, tüzüğü ve ilk genel kurul toplantısına kadar sendika veya konfederasyonu sevk ve idare ile görevli kişilerin ad ve soyadlarını, meslek ve sanatlarını ve ikametgahlarını ülke çapında dağıtılan günlük bir gazetede on beş gün içinde ilan ederler. Sözü geçen belgelerin birer örneği aynı süre içinde o ilin valiliğine ve Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığına gönderilir.

Vali, tüzük ve sendika kurucularının listesini derhal Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığına gönderir.

Sendika ve konfederasyonların tüzükleri Anayasa’da belirlenen Cumhuriyetin niteliklerine ve demokratik esaslara aykırı olamaz.

Tüzüğün veya bu maddede sayılan belgelerin içerdikleri bilgilerin kanuna aykırılığının tespit edilmesi ya da bu Kanunda öngörülen kuruluş koşullarının gerçekleşmediğinin anlaşılması halinde, ilgili valilik eksikliklerin bir ay içinde tamamlanmasını ister. Tamamlanmadığı takdirde sendika veya konfederasyonun faaliyetinin durdurulması için iş mahkemesine başvurur.

Mahkeme, kanuna aykırılığın veya eksikliğin giderilmesi için altmış günü aşmayan bir süre verir. Verilen süre sonunda tüzük ve belgeler kanuna uygun hale getirilmemişse, sendika veya konfederasyonun kapatılmasına karar verilir.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, sendika ve konfederasyonlar için birer sicil kaydı tutar.

Tüzük değişikliğinde, işlemlerde eksiklik veya kanuna aykırı diğer hallerde de bu madde hükümleri uygulanır.”

MADDE 7 – 2821 sayılı Kanunun 7 nci maddesinin 16 ıncı bendinden sonra gelmek üzere 17 nci bent eklenmiştir.

“17. Genel kurul, Yönetim kurulu, Denetleme kurulu ve Disiplin kurulunun ve tüzüğe göre kurulacak diğer organların üye sayısı, görev ve yetkileri, seçilme ve çalışma usulleri.”

MADDE 8 – 2821 sayılı Kanunun 11 inci maddesinin 2 ve 8 inci bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“2. Tüzük değişikliği (ilgili makamlarca yasaya aykırı görülerek düzeltilmesi istenilen tüzük değişikliklerinde, Yönetim Kurulu’na bu konuda yetki verilebilir),”

“8. Şube açma veya bu konuda yönetim kuruluna yetki verme, şubeleri birleştirme veya kapatma, işçi sendikası şubesinin faaliyet sahasındaki işyerlerinde çalışan sendikalı işçi sayısının 250’nin altına düşmesi halinde şubelerin kapatılması konusunda yönetim kuruluna yetki verme,”

MADDE 9 – 2821 sayılı Kanunun 13 üncü maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Karar nisabı toplantıya katılan üye veya delege sayısının salt çoğunluğudur. Ancak bu sayı üye veya delege tamsayısının dörtte birinden az olamaz. Tüzük değişikliği ve sendikanın feshi hallerinde ise karar nisabı üye veya delege tamsayısının yarısından bir fazlasından az olamaz.”

MADDE 10 – 2821 sayılı Kanunun 14 üncü maddesinin birinci fıkrası yürürlükten kaldırılmış, üçüncü, on üçüncü, on dördüncü ve on beşinci fıkraları değiştirilmiş, on dördüncü fıkrasından sonra gelmek üzere bir fıkra eklenmiştir.

Seçim yapılacak genel kurul toplantılarından en az on beş gün önce genel kurula katılacak üye veya delegeleri belirleyen listeler ile toplantının gündemi, yeri, günü, saati ve çoğunluk olmadığı takdirde yapılacak ikinci toplantıya ilişkin hususları belirten bir yazı ile birlikte, iki nüsha olarak o yer seçim kurulu başkanı olan hâkime ve mahalli mülki amire tevdi edilir. O yerde birden fazla seçim kurulu varsa, görevli seçim kurulunu il seçim kurulu tespit eder. Toplantı tarihleri gündemde yer alan diğer konular göz önünde bulundurularak, görüşmelerin bir Cumartesi günü akşamına kadar sonuçlanmasını ve seçimlerin ertesi gün olan Pazar gününde sonuçlandırılması zorunludur.

Seçimler sırasında sandık kurulu başkanı ve üyelerine karşı işlenen suçlar, kamu görevlilerine karşı işlenmiş gibi cezalandırılır.

Sendika şubesi; sendika ve konfederasyonların genel kurul dışındaki zorunlu organlarına seçilebilmek için 5 inci madde de aranan şartlara haiz olmak gerekir. Ancak, bu şartlardan fiilen çalışma veya çalışmama koşulu sendikal kuruluşların kararlarına bağlı olup, usul ve esasları tüzüklerinde belirtilir.

Genel kurul tarafından seçilen organların üyelerinin ad ve soyadları, meslek ve sanatları, ikametgahları ile tüzük değişiklikleri ve tüzüğe göre şubelerin açılması, sendikanın ve şubesinin bulunduğu illerin valilikleri ile Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığına on beş gün içinde bildirilir.”

15 yaşını doldurmamış üyeler genel kurullarda oy kullanamazlar ve delege olamazlar.

MADDE 11- 2821 sayılı Kanunun 15 inci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Yönetim, Denetleme ve Disiplin Kurulları:

Yönetim, Denetleme ve Disiplin Kurullarının faaliyet, görev, yetki ve üye sayıları sendika veya konfederasyon tüzüklerince belirlenmesi esastır. Ancak kurul üyelerinin sayısı; şube kurulları için en çok beş, sendika ve konfederasyon kurulları için ise en az üç’tür.”

MADDE 12 – 2821 sayılı Kanunun 20 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“On beş yaşını doldurmuş olup da bu Kanun hükümlerine göre işçi sayılanlar, işçi sendikalarına üye olabilirler.”

“Bu Kanun anlamında işçi sayılan kimseleri çalıştıran gerçek veya tüzel kişilerle, tüzel kişiliği olmayan kamu kuruluşları işveren sendikalarına üye olabilirler.”

MADDE 13- 2821 sayılı Kanunun 22 nci maddesinin üçüncü, dördüncü ve beşinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İşçi sendikasına üyelik, işçinin üç nüsha olarak doldurup imzaladığı üye kayıt fişini sendikaya vermesi ve sendika tüzüğünde belirlenen yetkili organın kabulü ile kazanılır. Üyelik başvurusu, sendika tarafından en çok otuz gün içinde reddedilmediği takdirde üyelik istemi kabul edilmiş sayılır. Haklı bir sebep gösterilmeden üyeliği kabul edilmeyen işçinin, bu kararın kendisine tebliğinden itibaren otuz gün içinde iş davalarına bakmakla görevli mahallî mahkemede dava açmak hakkı vardır. Mahkemenin kararı kesindir.”

“Üyeliği kesinleşen işçinin üye kayıt fişinin bir nüshasının sendikaca onbeş gün içinde Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığına posta ile ve ayrıca internet üzerinden elektronik olarak gönderilmesi zorunludur. Üye kayıt fişinin bir nüshası da işçinin kendisine verilir.”

İşveren sendikası üyeliği, üç nüsha üye kayıt fişinin doldurulup imzalanması ve sendikaya verilmesi ve sendika tüzüğünde belirlenen yetkili organın kabulü ile kazanılır. Üyelik başvurusu sendika tarafından en çok otuz gün içinde reddedilmeyen işverenin üyelik istemi kabul edilmiş sayılır. Haklı bir sebep gösterilmeksizin üyeliği kabul edilmeyen işverenin üçüncü fıkradaki usule göre dava açmak hakkı vardır. Üye kayıt fişinin bir nüshası, sendikaca onbeş gün içinde Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığına gönderilmesi zorunludur.”

MADDE 14 – 2821 sayılı Kanunun 24 üncü maddesinin son fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İşçi sendikası üyesi işçinin geçici olarak işsiz kalması veya sendikanın faaliyet alanı içinde kalmak şartı ile başka bir işe geçmesi sendika üyeliğini etkilemez. Geçici olarak işsiz kalan işçinin sendika üyeliğinin devamı bir yıllık süreye bağlıdır. Bu sürenin sonunda işsizliğin devam etmesi halinde üyeliği sona erdirilir.”

MADDE 15 – 2821 sayılı Kanunun 25 inci maddesinin ikinci ve üçüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, maddenin sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Her üye üyelikten çekilme bildirimini doldurup imzalamak suretiyle üyelikten çekilebilir. Çekilme bildiriminin birer örneği işçi tarafından en geç üç işgünü içinde ilgili işverene, sendikaya, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığına posta ile ve ayrıca internet üzerinden elektronik olarak gönderilmesi zorunludur. Çekilme imza tarihinden itibaren bir ay sonra geçerlidir. Çekilenin bir aylık süre içerisinde başka bir sendikaya üye olması halinde yeni sendika üyeliği bu sürenin bitimi tarihinde kazanılmış sayılır.”

“Üyenin sendika veya konfederasyondan çıkarılma kararı genel kurulca verilir. Çıkarma kararı çıkarılanlara ve ikinci fıkrada gösterilen yerlere yazı ile tebliğ edilir. Çıkarma kararına karşı üye, kararın tebliğinden itibaren otuz gün içinde iş davalarına bakmakla görevli mahallî mahkemeye itiraz edebilir. Mahkeme iki ay içinde kesin olarak karar verir. Üyelik çıkarılma kararı kesinleşinceye kadar devam eder.”

“Bu Kanunun 17 nci maddesinde yer alan üyeliğin kazanılması ile bu maddede belirtilen üyeliğin sona ermesine ilişkin usul ve esaslar Bakanlıkça çıkarılacak bir yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 16 – 2821 sayılı Kanunun 26 ncı maddesinin son fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Konfederasyonlara üye olma ve üyelikten çekilme kararları Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığına ve mahalli mülki amirliğe bildirilir.”

MADDE 17 - 2821 sayılı Kanunun 28 inci maddesinin birinci, ikinci ve üçüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Sendika ve konfederasyonlar tüzüklerinde gösterilen amaçlarını gerçekleştirmek üzere Türkiye Devletinin şekline, insan haklarına saygılı, milli, demokratik, laik ve sosyal hukuk devleti niteliklerine; Devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğüne, Türk Ulusuna ait egemenliğin kullanılmasının hiçbir suretle belli bir kişiye, zümreye veya sınıfa bırakılamayacağı ilkelerine, vicdan ve din özgürlüğüne aykırı faaliyet göstermeyen uluslararası işçi ve işveren kuruluşlarına serbestçe üye olabilirler ve üyelikten çekilebilir, işbirliğinde bulunabilir ve temsilcilik açabilirler.

Uluslararası işçi ve işveren kuruluşları ise, Dışişleri Bakanlığının görüşü alınmak suretiyle İçişleri Bakanlığının izniyle Türkiye’de temsilcilik açabilir ve üst kuruluşlara üye olabilirler.

Birinci fıkradaki esaslara aykırı faaliyet gösterilmesi halinde İşçileri Bakanlığınca üyeliğin iptal edilmesi veya faaliyetinin durdurulması için kurulu bulunduğu yer iş mahkemesinde dava açılabilir.

MADDE 18 – 2821 sayılı Kanunun 29 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Sendika ve konfederasyonların yönetim kurullarında veya başkanlığında görev aldığı için kendi isteği ile çalıştığı işyerlerinden ayrılan işçiler, bu görevlerinin seçime girmemek, yeniden seçilmemek veya kendi istekleri ile çekilmek suretiyle son bulması halinde, ayrıldıkları işyerinde işe yeniden alınmalarını isteyebilirler.

İşveren, talep tarihinden itibaren en geç bir ay içinde bu kişileri o andaki şartlarla eski işlerine veya eski işlerine uygun bir diğer işe başlatmak zorundadır. Bu kişiler süresi içinde işe başlatılmadığı takdirde, iş sözleşmeleri işverence feshedilmiş sayılır. Ödenecek tazminatların hesabında, işyerinde çalışılmış süreler göz önünde bulundurulur ve fesih anında emsalleri için geçerli olan ücret ve diğer hakları esas alınır. Sendika ve konfederasyonların yönetim kurulu veya başkanlığında görevli iken vefat eden sendika yöneticileri hakkında da aynı hükümler uygulanır.

Sendika şubesi, sendika ve konfederasyon yönetim kadrolarında görev almaları nedeniyle işlerinden ayrılan işçilere, istekleri halinde kıdem tazminatları ve varsa diğer alacakları ödenir.

Sendika yöneticiliğine seçilenler, işverene düşen pay dahil olmak üzere sosyal güvenlik kurumlarının prim ve aidatlarını ödemeye devam etmeleri şartıyla, ayrıldıkları işyerlerindeki sigortalılık haklarını devam ettirebilirler.

Yukarıda gösterilen haklardan sendika şube yönetim kurulu üyeleri ile başkanları da yararlanırlar. Ancak, yönetim kurullarında profesyonel olarak görev yapanlar, sendikanın alacağı karar üzerine yöneticilik faaliyetlerini amatör olarak sürdürmek üzere eski görevlerine dönebilirler.”

MADDE 19- 2821 sayılı Kanunun 30 uncu maddesinin birinci ve ikinci fıkraları değiştirilmiş, ikinci ve üçüncü fıkralardan sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

İşveren, işyeri sendika temsilcilerinin iş sözleşmelerini haklı bir neden olmadıkça ve nedenini açık ve kesin şekilde belirtmedikçe feshedemez. Fesih bildiriminin tebliği tarihinden itibaren bir ay içinde temsilci veya üyesi bulunduğu sendika, iş mahkemesinde dava açabilir.

Dava seri muhakeme usulüne göre iki ay içinde sonuçlandırılır. Mahkemece verilen kararın temyizi halinde, Yargıtay bir ay içinde kesin olarak karar verir.

Temsilcinin işine iade edilmesine karar verilirse, kararın kesinleşmesinden itibaren altı işgünü içinde temsilcinin işe başlamak üzere başvurması şartıyla, fesih geçersiz sayılarak iş gördürülmemiş olsa bile, temsilcinin işinden çıkarıldığı tarihten başlamak üzere temsilcilik süresinin devamınca ücreti ve diğer bütün hakları işveren tarafından ödenir. Bu hüküm, yeniden temsilciliğe atanma halinde de uygulanır.

Bu madde hükümlerinden işverenle iş ilişkisi devam eden sendika ve sendika şube yöneticileri de, sendikanın yetki süresi ile sınırlı olarak yararlanırlar.

MADDE 20 – 2821 sayılı Kanunun 32 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Sendika ve konfederasyonlar tüzük ve çalışma programlarında yer alan faaliyetlerini serbestçe yerine getirirler.

Sendikalar, çalışma hayatından, mevzuattan, toplu iş sözleşmesinden, örf ve adetten doğan hususlarda işçi ve işverenleri temsilen veya yazılı başvuruları üzerine hizmet akdinden ve çalışma ilişkisinden doğan hakları ile sigorta haklarında üyelerini ve mirasçılarını temsilen dava açmak ve bu münasebetle açılmış davada husumete ehil olma hak ve yetkisine sahiptir. Bu temsil yetkisi her halde, yazılı başvuru ile geri alınmadığı müddetçe açılmış davalarda dava kesinleşinceye kadar devam eder.

Sendika ve konfederasyonlar, üyelik şartı aranmaksızın, yönetim kurulu kararı ile nakit gelirlerinin %25’ini aşmamak kaydıyla eğitim, sağlık, rehabilitasyon veya spor tesisleri kurabilir, kreş açabilirler. Yurtiçinde veya yurtdışında meydana gelen tabi afetlerin vukuunda afet bölgelerine gerekli yardımda bulunabilirler. Bu yardımların usul ve esasları sendika ve konfederasyonların tüzüklerinde gösterilir.

Sendika ve konfederasyonlar, nakit gelirlerinin %40’ından fazla olmamak kaydı ile sinai ve iktisadi teşebbüslere yatırım yapabilirler.

Konfederasyonlar, çalışma hayatından ve mevzuattan kaynaklanan menfaat ilişkilerinden doğan hususlarda dava açma hakkına ve davada husumete ehil olma hak ve yetkisine sahiptir.”

Madde 21– 2821 sayılı Kanunun 34 üncü maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

İşyeri sendika temsilcileri ve baş temsilcisi, işyerine münhasır kalmak kaydı ile işçilerin dileklerini dinlemek ve şikayetlerini çözümlemek, işçi ve işveren arasındaki işbirliği ve çalışma ahengi ile çalışma barışını devam ettirmek, işçilerin hak ve menfaatlerini gözetmek, iş kanunları ve toplu iş sözleşmelerinde öngörülen çalışma şartlarının uygulanmasına yardımcı olmakla görevlidir. Temsilcilerin görevi, sendikanın yetkisi süresince devam eder. İşyeri sendika temsilcileri bu görevlerini, işyerindeki işlerini aksatmamak ve iş disiplinine aykırı olmamak şartı ile yerine getirirler.

MADDE 22 – 2821 sayılı Kanunun 37 nci maddesine aşağıdaki iki fıkra eklenmiştir.

“Sendika ve konfederasyonlar ticaretle uğraşamazlar.”

“Sendika ve konfederasyonlar elde ettikleri gelirleri üyeleri ve mensupları arasında dağıtamazlar. Ancak grev ve lokavt süresince tüzüklerine göre üyelerine yapacakları yardımlar bu hükmün dışındadır.”

MADDE 23 – 2821 sayılı Kanunun 40 ıncı maddenin birinci, ikinci ve üçüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Sendika ve konfederasyonların gelirleri, üyelik aidatı ve dayanışma aidatı, sendikal faaliyetler sonucunda veya sendika mal varlığından elde edilen gelirler, eğlence ve konser gibi faaliyetlerden sağlanacak gelirler ile bağış ve yardımlardan oluşur. Bağış ve nakdi yardımların bankalar aracılığı ile yapılması zorunludur.

Siyasi partiler sendika ve konfederasyonlara mali yardım ve bağışta bulunamazlar. Sendika ve konfederasyonlar da bu gibi yardım ve bağışları kabul edemezler.

Sendika ve konfederasyonlar, kendilerinin veya Türkiye Cumhuriyetinin üyesi bulunduğu uluslararası kuruluşlar ile yurt dışındaki diğer kişi, kurum ve kuruluşlardan Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığına önceden bildirimde bulunmak şartı ile aynı ve nakdi yardım alabilirler.

MADDE 24 – 2821 sayılı Kanunun 42 nci maddesinin birinci fıkrası ile son fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Konfederasyon, sendika ve sendika şubelerinin başkanları ve yöneticileri göreve seçildikten sonra 3 ay içinde kendilerinin, eşlerinin velayetleri altındaki çocuklarının mal varlığı bildirimini notere vermek zorundadırlar. Bu bildirim verildiğini gösteren noterlikten alınacak belgeler konfederasyon, sendika veya sendika şubesi denetçilerine verilir. Bu belgeler yönetim kurullarının karar defterlerinin özel bir sayfasına yazılır. Bu sayfa denetçiler tarafından imza edilir.”

“Mal bildiriminde yazılı olanlar kendi rızaları dışında açıklanamaz, ancak, yargı mercilerince ve denetleme veya inceleme yetkisine sahip diğer makam, organ ve mercilerce iade edilmek üzere alınabilir.”

MADDE 25 – 2821 sayılı Kanunun 43 üncü maddenin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Zorunlu giderleri için kasalarında tutacakları nakit miktarı genel kurulca belirlenir.”

MADDE 26 – 2821 sayılı Kanunun 44 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Sendika ve konfederasyonlar gelirlerini tüzüklerinde, çalışma programlarında yer alan amaç ve faaliyetlerini gerçekleştirmek üzere genel kurulca kabul edilmiş bütçe esaslarına göre kullanabilir.

Sendika ve konfederasyonlar, üyeleri ile çalıştırdıkları işçiler dahil hiç kimseye borç veremezler. Ancak, nakit gelirlerinin %10'unu aşmamak kaydıyla sosyal amaçlı harcamaya, genel kurul kararı ile yönetim kurullarını yetkilendirebilirler.

Sendika ve konfederasyonlar gelirlerinin en az % 10'unu üyelerinin eğitimi ile mesleki bilgi ve tecrübelerini artırmak için kullanmak zorundadırlar.

Sendika ve konfederasyonlar İş Sağlığı ve Güvenliği konularındaki eğitim faaliyetlerini, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ilgili ve bağlı kuruluşları ile işbirliği içerisinde yürütür.

Vergi Usul Kanununa göre demirbaş sınıfına giren her türlü eşya veya malzeme demirbaş defterine kaydedilir ve bunlar hiç bir şekilde gider olarak işlem göremez. Demirbaşların satış ve terkininde uygulanacak usul ve esaslar sendika ve konfederasyon tüzüklerinde belirtilir.

MADDE 27 – 2821 sayılı Kanunun 47 nci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Sendika ve konfederasyonların denetimi :

Denetim; denetleme kurulları ve denetçiler tarafından yapılır.

Sendika ve konfederasyonlarda denetleme kurulları veya denetçiler tarafından yapılacak idari ve mali denetimde yönetim ve işleyişin, gelir ve giderlerin, bunlarla ilgili işlemlerin yasa, tüzük ve genel kurul kararlarına uygun olup olmadığı incelenir

Sendika ve konfederasyonların gelir ve giderleri, yıllık dönemler halinde, 3568 sayılı Yasaya göre ruhsat almış ve denetim yetkisine sahip meslek mensubu yeminli mali müşavirlere denetlettirilebilir. Buna ilişkin işlemler denetleme kurulunca yerine getirilir.

Bu kuruluşlarca denetimin yapılmış olması, denetim kurulunun yükümlülüğünü ortadan kaldırmaz.

Denetim esasları, işçi ve işveren konfederasyonlarının yazılı görüşleri alınarak hazırlanacak bir tüzükte gösterilir.

Sendikalar her hesap ve bütçe dönemine ait bilanço ve hesaplarıyla çalışma ve denetleme raporlarını ait oldukları dönemi izleyen üç ay içinde bağlı bulundukları konfederasyona gönderirler.”

MADDE 28 – 2821 sayılı Kanunun 56 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

40 ıncı maddenin üçüncü fıkrası hükmüne aykırı olarak yardım alınması halinde iş davalarına bakmakla görevli Mahallî mahkeme, üyelerden birinin veya valinin veya Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanının başvurması üzerine, sendika veya konfederasyonca alınan yardım hazineye intikal ettirilir.

5 inci maddede sayılan suçlardan biriyle mahkûm olanlardan birine, sendika, sendika şubesi veya konfederasyon organlarında görev verildiğinin valilik veya Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığınca tespiti halinde, bu makamlarca görevlendirilen kişinin görevine son verilmesi ilgili sendika veya konfederasyona bildirilir. Bildirimi takip eden beş işgünü içinde sendika veya konfederasyonca ilgilinin görevine son verilmediği takdirde yöneticilerin görevlerine son verilir. Tekrar faaliyete geçebilme kanun hükümlerine uygun olarak görev verilmesi veya seçim yapılmasına bağlıdır.

MADDE 29 – 2821 sayılı Kanunun 58 inci maddenin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir, ikinci fıkradan sonra gelmek üzere bir fıkra eklenmiştir.

“Anayasa’da belirtilen Cumhuriyetin niteliklerine ve demokratik esaslara kurum olarak aykırı faaliyetlerde bulunan sendika veya konfederasyon, merkezlerinin bulunduğu yer Cumhuriyet Başsavcısının istemi üzerine iş davalarına bakmakla görevli mahalli mahkeme kararı ile kapatılır.

Cumhuriyetin niteliklerine aykırı davranış bireysel olarak yöneticiler tarafından gerçekleştirildiği takdirde sadece o yöneticilerin görevlerine son verilmesine mahkemece karar verilebilir.”

MADDE 30 – 2821 sayılı Kanunun 59 ncu maddesinin 1 inci, 3 ncü, 4 ncü ve 7 inci bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“1. 6 ncı maddenin üçüncü fıkrası, 13 üncü maddenin son fıkrası, 26 ncı maddenin son fıkrasında belirtilen bildirimleri yapmayanlara ikiyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir; 22 nci maddenin dördüncü fıkrasında belirtilen bildirimlerde sahtekarlık yapanlar 3 aydan 6 aya kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

3. 26 ncı maddenin son fıkrasına aykırı hareket eden işverene, 35 inci maddenin ikinci fıkrası hükmüne, 38 inci maddenin son fıkrasına aykırı hareket eden sendika veya konfederasyonun sorumlu görevlilerine ikiyüzelli Türk Lirası idarî para cezası verilir.

4. 37 nci maddenin dördüncü ve beşinci fıkralarına aykırı hareket eden sendika veya konfederasyonun, tüzüğüne göre sorumlu kişilere beşyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.

7. 40 ncı maddenin ikinci fıkrasına aykırı hareket eden kurum ve kuruluşların yetkili sorumlularına fiilleri daha ağır cezayı gerektiren bir suçu oluşturmadığı takdirde bir yıldan üç yıla kadar hapis cezasına hükmolunur. Malî yardım veya bağışı kabul eden sendika veya konfederasyonların yetkili sorumlularına da altı aydan bir yıla kadar hapis cezasına hükmolunur. Suçun konusunu oluşturan malî yardım veya bağış Türk Ceza Kanunu hükümlerine göre müsadere olunur. Ayrıca, yapılan malî yardım veya bağış, suçun faillerinden genel hükümlere göre tazmin olunur.

40 ncı maddenin üçüncü fıkrasına aykırı hareket eden sendika veya konfederasyon sorumlu yetkilileri hakkında bir yıldan iki yıla kadar hapis ve bin güne kadar adlî para cezasına hükmolunur. Ancak, adlî para cezasının miktarı, malî yardım veya bağışın bir mislinden az olamaz.

40 ncı maddenin dördüncü ve beşinci fıkralarına aykırı hareket eden işçi ve işverenlerle kuruluş, dernek ve vakıfların yetkili sorumluları hakkında beşyüz güne kadar adlî para cezasına hükmolunur. Ancak, adlî para cezasının miktarı, malî yardım veya bağışın beş mislinden az olamaz. Bu yardım veya bağış, bir işçi sendikası veya konfederasyonunca, bir işveren, işveren sendikası veya konfederasyonunu; bir işveren sendikası veya konfederasyonunca da işçi sendikası veya konfederasyonunu malî yollarla desteklemek amacıyla yapıldığı takdirde ayrıca üç aydan bir yıla kadar hapis cezasına hükmolunur.

MADDE 31 – 2821 sayılı Kanunun 60 ncı maddenin birinci ve son fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İşçi ve işveren sendikalarının kurulabilecekleri işkolları, aşağıda belirtilmiştir:

1. Gıda, avcılık ve balıkçılık, tarım ve ormancılık,
2. Madencilik ve taş ocakları,
3. Petrol, kimya, lastik, plastik ve ilaç,
4. Dokuma, konfeksiyon ve deri,
5. Ağaç ve kâğıt,

6. İletişim,
7. Basın-yayın ve gazetecilik,
8. Mali aracılık,
9. Ticaret, büro, eğitim ve güzel sanatlar,
10. Çimento, toprak ve cam,
11. Metal,
12. Gemi,
13. İnşaat,
14. Enerji,
15. Taşımacılık, ardiye ve antrepoculuk,
16. Sağlık, sosyal hizmetler,
17. Konaklama ve eğlence işleri
18. Savunma,
19. Genel işler,

Her işkolunda kurulu işçi sendikalarının toplam üye sayıları ve bunların sendikalara dağılımı ile işçi konfederasyonlarının üye sayıları Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'na her yıl Ocak ayında çıkartılacak istatistiklerde gösterilir.”

MADDE 32 – 2821 sayılı Kanunun 61 inci maddesine birinci fıkradan sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Konfederasyon üyesi sendikalar, üyeleri adına işverenden tahsil ettikleri üyelik aidatlarından üst kuruluşuna tüzüğü uyarınca ödemeyi taahhüt ettikleri üyelik aidatlarını en geç on beş gün içinde konfederasyon hesabına yatırırlar.”

MADDE 33 – 2821 sayılı Kanunun 64 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Sendika ve konfederasyonlarca tutulan ve noter tasdiki gereken defter, dosya, kayıt ve işlemler her çeşit vergi, resim ve harçtan muaftır.”

MADDE 34 – 2821 sayılı Kanunun Ek 2 nci maddesi Ek 1 olarak değiştirilmiş, aşağıdaki Ek Madde 2 ve Ek Madde 3 ilave edilmiştir.

“**Ek Madde 2.** 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 9 uncu maddesine dördüncü fıkradan sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

Kuruma bu maddenin birinci fıkrasının (a) bendine göre sigortalılığı sona erenleri sigortalı işten ayrılış bildirgesi ile bildirmeyen işverenler hakkında, 102 nci madde hükümlerine göre idari para cezası uygulanır”

“Ek Madde 3. 5510 sayılı Kanunun 102 nci maddesinin üçüncü fıkrasında geçen “8 inci, 11 inci ve 86 ncı” ibaresinin “8 inci, 9 uncu, 11 inci ve 86 ncı” olarak değiştirilmiş ve maddeye (i) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki bent eklenmiştir.

“j) 9 uncu maddesinin birinci fıkrasının (a) bendine göre sigortalılığı sona erenlere ilişkin sigortalı işten ayrılış bildirgesini, bu Kanunda belirtilen süre içinde ya da Kurumca belirlenen şekle ve usule uygun vermeyenler veya Kurumca internet, elektronik veya benzeri ortamda göndermekle zorunlu tutulduğu halde anılan ortamda göndermeyenler hakkında her bir sigortalı için asgari ücret tutarında idari para cezası uygulanır.”

MADDE 35- 2821 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

Geçici Madde 1- Kaldırılan veya birleştirilen işkollarında halen faaliyette bulunan sendikalar, İşkolları Tüzüğü’nün yürürlüğe girmesinden itibaren iki yıl içinde, mevcut tüzüklerine göre olağanüstü genel kurullarını yaparak tüzük ve örgütlenmelerini bu Kanun hükümlerine göre düzenlemek ve yeni örgüt ve tüzüklerinin öngördüğü ilk olağan genel kurullarını yapmak zorundadır.

Birleştirilmiş veya kaldırılmış işkollarına göre kurulmuş sendikalar, İşkolları Tüzüğü Resmi Gazete’de yayımlanıncaya kadar, faaliyetlerine devam ederler.

İşkolları Tüzüğü’nün yayımlanması tarihinde yürürlükte olan işkolu tespitleri, bir sonraki tespite kadar geçerlidir.

Geçici Madde 2- Bu Kanuna göre çıkarılmış bulunan tüzük ve yönetmeliklerde Kanunun yayımı tarihinden itibaren bir yıl içerisinde gerekli değişiklikler yapılır.

Değişiklik yapılmıncaya kadar mevcut tüzük ve yönetmeliklerin bu Kanuna aykırı olmayan hükümlerinin uygulanmasına devam edilir.

Geçici Madde 3- 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunun işçilerin işten çıkış bildirimlerinin Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığına bildirilmesi yönündeki madde hükmünde gerekli değişiklik yapılmıncaya kadar işveren, 2821 sayılı Sendikalar Kanununun mülga 62 nci maddesi uyarınca işe aldığı veya herhangi bir nedenle iş sözleşmesi sona eren işçileri, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığına bildirmek zorundadır.

Geçici Madde 4- Bu Kanunun 13 üncü ve 16 ncı maddeleri kanunun yürürlüğe girdiği tarihten bir yıl sonra yürürlüğe girer. Bu tarihe kadar 2821 sayılı Sendikalar Kanununun 22 nci ve 25 inci maddelerinin uygulanmasına devam olunur.

MADDE 36- 5/5/1983 tarihli ve 2822 sayılı Toplu İş Sözleşmesi, Grev ve Lokavt Kanunu’nun 3 üncü maddesinin ikinci, üçüncü fıkraları değiştirilmiş, maddeye ikinci fıkradan sonra gelmek üzere iki fıkra eklenmiştir.

Aynı gerçek veya tüzel kişiye yahut aynı kamu kurum ve kuruluşuna ait aynı işkolunda birden çok işyerine sahip bir işletmede ancak bir toplu iş sözleşmesi yapılabilir. Bu Kanun anlamında bu sözleşmeye işletme toplu iş sözleşmesi denir. Ancak, kamu kurum ve kuruluşlarına ait müessese ve işyerleri ayrı tüzel kişiliğe sahip olsalar dahi, bu kurum ve kuruluşlar için tek bir işletme toplu iş sözleşmesi yapılır.

Bir işveren sendikasına üye birden çok işverene ait aynı işkolunda kurulu işyerlerini ve işletmeleri kapsayan toplu iş sözleşmesine grup toplu iş sözleşmesi denir.

İşverenler, işletme niteliğini kazanan veya bu niteliği yitiren işyerlerini, bu niteliğin kazanılması veya yitirilmesi tarihini izleyen ayın sonuna kadar Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı’na bildirmekle yükümlüdürler.

İşletme veya grup niteliğinin olup olmadığı konusunda çıkan uyuşmazlıklar, işletme merkezinin bağlı olduğu bölge müdürlüğünün bulunduğu yer iş mahkemesinde ve grup toplu

iş sözleşmesinde de işverenlerin üye olduğu işveren sendikasının merkezinin bulunduğu yerdeki iş davalarına bakmakla görevli mahkemede onbeş gün içinde karara bağlanır. Kararın temyizi halinde Yargıtayca onbeş gün içinde kesin karar verilir.

MADDE 37- 2822 sayılı Kanunun 8 inci maddesinin birinci fıkrasına “işverenin” ibaresinden sonra gelmek üzere “veya işkolunun” ibaresi, birinci fıkradan sonra gelmek üzere de aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

İşletme toplu iş sözleşmesi kapsamında olan bir işyeri veya işyerinin bir bölümü devredildiğinde, devralan işverenin aynı işkoluna giren işyeri veya işyerlerinde yürürlükte olan bir toplu iş sözleşmesi olsa dahi, devralınan işyerinde uygulanan toplu iş sözleşmesinden doğan hak ve borçlar, yeni işverenle işçi arasında iş sözleşmesi hükmü olarak devam eder ve devirden itibaren bir yıl geçmedikçe işçi aleyhine değiştirilemez. Söz konusu hak ve borçların yeni bir toplu iş sözleşmesi ile düzenlenmesi veya devir alınan işyerinde uygulanmakta olan toplu iş sözleşmesinin daha yüksek hak ve menfaatler sağlaması halinde bir yıllık süre uygulanmaz. Bir yıllık süre geçtikten sonra tarafların anlaşması ile veya 4857 sayılı İş Kanununun 22. maddesi çerçevesinde iş sözleşmesinde değişiklik yapma hakkı saklıdır.”

MADDE 38- 2822 sayılı Kanunun 9 uncu maddesinin beşinci fıkrası yürürlükten kaldırılmış ve üçüncü fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiş, dördüncü fıkra aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bu husustaki yazılı talep, ancak toplu iş sözleşmesinin imzalanmasından sonra yapılabilir.”

“Dayanışma aidatı taraf sendikanın tüzüğünde belirlediği üyelik aidatı miktarı ile sınırlıdır.”

MADDE 39 - 2822 sayılı Kanunun 11 inci maddesinin birinci fıkrası, aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı maddenin sonuna bir fıkra eklenmiştir:

“Bakanlar Kurulu; teşmili yapılacak işyerinin kurulu bulunduğu iş kolunda en çok üyeye sahip sendikanın yapmış olduğu bir toplu iş sözleşmesini, o işkolundaki işçi veya işveren sendikalarının veya ilgili işverenlerden birinin yahut Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanının talebi üzerine, Yüksek Hakem Kurulunun görüşünü aldıktan sonra tamamen veya kısmen ya da zorunlu değişiklikleri yaparak, o işkolunun toplu iş sözleşmesi bulunmayan diğer işyerlerine veya bir kısmına teşmil edebilir. Yüksek Hakem Kurulu bu konudaki görüşünü 15 işgünü içinde bildirir. Teşmil kararnamesinde kararın gerekçesi açıklanır. Teşmil kararı, teşmil kararnamesinin Resmî Gazete’de yayımlanmasını müteakip yürürlüğe girer.”

“Toplu iş sözleşmesinin teşmil edildiği işletme veya işyerinde, yeni toplu iş sözleşmesinin yapılmasıyla birlikte teşmil uygulaması kendiliğinden sona erer.”

MADDE 40 - 2822 sayılı Kanunun 12 nci maddesinin birinci ve üçüncü fıkraları değiştirilmiş, birinci fıkradan sonra gelmek üzere bir fıkra eklenmiştir.

“Ekonomik ve Sosyal Konseyde temsil edilen işçi konfederasyonlarından herhangi birinin üyesi olan ve kurulu bulunduğu iş kolunda ülke çapında faaliyet gösteren, birden çok işyeri veya işletmede örgütlenmiş bulunan veya en az 80000 üyeye sahip işçi konfederasyonu üyesi olan işçi sendikası, toplu iş sözleşmesinin kapsamına girecek işyeri veya işyerlerinin her birinde çalışan işçilerin yarısından fazlasının kendi üyesi bulunması halinde bu işyeri veya işyerleri için toplu iş sözleşmesi yapmaya yetkilidir. İşletme sözleşmeleri için işyerleri bir bütün olarak nazara alınır ve yarısından fazla çoğunluk buna göre hesaplanır.”

Yukarıda belirtilen koşullara sahip işçi sendikaları örgütlü bulundukları işyeri ya da işletmede çalışan işçilerin yarısından fazlasını temsil etmeleri halinde bu işyeri ya da işletme için

toplu sözleşme yapmaya yetkilidirler. İşletme sözleşmeleri için işyerleri bir bütün olarak alınır ve yarıdan fazla çoğunluk buna göre belirlenir.

İşçi sendika ve konfederasyonlarının üye sayılarının tespitinde Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığınca her yıl Ocak ayında yayımlanacak istatistikler esas alınır. Bu istatistikler, işkolları itibariyle sendikalara mensup üye sayısı ile konfederasyonların üyesi sendikalar itibariyle toplam üye sayıları toplu sözleşme ve diğer işlemler için yeni istatistik yayımlanıncaya kadar geçerlidir. Yetki belgesi almak üzere müracaat eden veya yetki belgesi alan işçi sendikasının yetkisini daha sonra yayımlanacak istatistikler etkilemez. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı; yetkili sendikanın belirlenmesinde ve istatistiklerin düzenlenmesinde kendisine gönderilen bilgiler ile sosyal güvenlik kurumuna yapılan bildirimleri esas alır. Toplu iş sözleşmesi süresinin bitmesinden önceki altmış gün içinde, yeni sözleşme için yetki işlemlerine başlanabilir. Ancak, yapılacak toplu iş sözleşmesi, önceki sözleşme sona ermedikçe yürürlüğe giremez.

MADDE 41 – 2822 sayılı Kanunun 13 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

“Bir toplu iş sözleşmesi yapmak isteyen işçi sendikası, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığına yazıyla başvurarak 12 nci maddede belirtilen şartlara sahip olduğunun belirlenmesini ve sözleşmenin kapsamına girecek işyeri veya işletmede başvuru tarihi itibariyle Sosyal Güvenlik Kurumuna verilen e-bildirgeye göre çalışan işçiler ile üyelerinin sayısının tespitini ister.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, kayıtlarına göre sendikanın 12 nci maddedeki şartları taşıması ve işyeri veya işletmede gerekli çoğunluğu sağlaması halinde, toplu iş sözleşmesi yapma başvurusunu işyeri veya işletmedeki işçi ve üye sayısını, o işkolunda kurulu ve temsil gücüne sahip konfederasyonlara üye olan işçi sendikaları ile taraf olacak işveren sendikası veya sendika üyesi olmayan işverene başvuru tarihi itibariyle bildirir. Çoğunluğu haiz olmadığının tespiti halinde bu bilgiler sadece başvuran sendikaya bildirilir.

Yetkili sendikanın tespiti ile ilgili usul ve esaslar Bakanlıkça çıkartılacak yönetmelikle düzenlenir.

MADDE 42- 2822 sayılı Kanunun 18 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

“Bu Kanun bakımından görevli makam, işyeri toplu iş sözleşmesi için işyerinin bağlı olduğu, işletme toplu iş sözleşmesi için işletme merkezinin bağlı bulunduğu bölge müdürlüğü, birden fazla bölge müdürlüğünün yetki alanına giren grup toplu iş sözleşmeleri için ise Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı’dır.”

MADDE 43- 2822 sayılı Kanunun 21 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Toplu görüşme için tespit edilen yer, gün ve saatte taraflardan biri toplantıya gelmez ise veya toplantıya geldiği halde görüşmeye başlamazsa, toplu görüşmeye başladıktan sonra taraflardan biri toplantıya devam etmezse, ya da taraflar otuz gün içerisinde, grup toplu iş sözleşmelerinde ise kırk beş gün içerisinde anlaşamazlarsa, taraflardan birisi durumu görevli makama altı iş günü içerisinde yazı ile bildirir.”

MADDE 44- 2822 sayılı Kanunun 22 nci maddesi, aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

“Taraflar, aralarında anlaşmak koşulu ile toplu görüşmeye başladıktan onbeş gün içerisinde görüşmelere katılmak üzere, resmi listeden ya da liste dışından bir kişiyi arabulucu

olarak belirleyip üç işgünü içerisinde görevli makama bildirirler. Görevli makam, üç işgünü içerisinde tarafların müştereken belirledikleri arabulucuya resmi tebliğde bulunur.

Arabulucunun görevi, görevli makamca kendisine yapılacak bildirimden itibaren başlar.

Arabulucu görev süresinin sonunda raporunu altı işgünü içerisinde görevli makama gönderir.”

MADDE 45 – – 2822 sayılı Kanunun 23 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

““22 nci maddenin birinci fıkrasında öngörülen arabuluculuk görevi, onbeş gün sürer. Ancak, bu süre grup toplu iş sözleşmelerinde tarafların anlaşması ile en çok altı işgünü uzatılabilir ve görevli makama bildirilir.”

MADDE 46 – 2822 sayılı Kanunun 27 nci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bir veya birden çok işyerinde veya bir işletmede, 21 inci maddedeki uyuşmazlığın çözülemediğini belirten taraflardan birisinin yazısının görevli makama tebliğinden veya 23 üncü madde gereğince arabulucu raporunun görevli makamca taraflara tebliğinden itibaren altı işgünü geçmeden grev kararı alınamaz.”

MADDE 47- 2822 sayılı Kanunun 29 uncu maddesi, aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

Aşağıdaki işlerde grev ve lokavt yapılamaz:

- 1.Can ve mal kurtarma işlerinde,
- 2.Cenaze ve tekfin işlerinde,
- 3.Kamu kuruluşlarınca yürütülen itfaiye hizmetlerinde.
- 4.Noterlik hizmetlerinde,
- 5.Su, elektrik, doğal gaz ve petrol sondajı üretimi, tasfiyesi ve dağıtımı işlerinde.

“Bankacılık sektöründe sözleşmeleri gereği taahhüt edilen hizmetlerin grev ve lokavt uygulanması sırasında verilmesine devam olunur.”

MADDE 48- 2822 sayılı Kanunun 30 uncu maddesinin birinci bendine “serum ve” ibaresinden sonra gelmek üzere “kan ürünleri” ibaresi eklenmiş, ikinci bendinde yer alan “Eğitim ve öğretim kurumlarında” ibaresi metinden çıkarılmıştır.

MADDE 49 – 2822 sayılı Kanunun 32 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

“Madde 32-Grev ve lokavtın yasak olduğu işler ile yerlerdeki uyuşmazlıklarda ve işyeri veya işletme toplu iş sözleşmesi kapsamına dahil olup işyerlerinin bir bölümünde grev ve lokavt yasağı bulunan bir işletmede; taraflar anlaşamadığı takdirde 21 inci maddeye göre uyuşmazlığın çözülemediğini belirten taraflardan birisinin yazısının görevli makama tebliğinden veya taraflar uyuşmazlığın çözümü için arabulucuya gidilmesinde anlaşmışlarsa 23 üncü maddede belirtilen uyuşmazlığın giderilemediğine ilişkin tutanağın alınmasından itibaren altı işgünü içerisinde Yüksek Hakem Kurulu’na başvurulabilir. Aynı süre içerisinde

işletme içinde yer alıp grev ve lokavt yasağına tabi olmayan işyerleri için grev kararı alınmışsa başvuru hükümsüzdür.

Grev ve lokavt yasağı kapsamı dışında kalan işyerlerinde varılan anlaşma sonucu imzalanacak toplu iş sözleşmesi veya Yüksek Hakem Kurulunca bağitlanan toplu iş sözleşmesi, işletme toplu iş sözleşmesi niteliğini kazanır ve işletmeye dahil tüm işyerlerinde uygulanır.

Geçici grev ve lokavt yasağının altı ayı doldurmasından itibaren taraflardan biri altı işgünü içinde Yüksek Hakem Kuruluna başvurabilir.”

MADDE 50 – 2822 sayılı Kanunun 33 üncü maddesinin birinci fıkrası, aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

“ Bakanlar Kurulu; Yüksek Hakem Kurulundan istişari mütalaa aldıktan sonra, karar verilmiş veya başlanmış olan kanuni bir grev veya lokavtı genel sağlığı veya ulusal güvenliği bozucu nitelikte olduğu gerekçesiyle, altmış gün süreyle erteleyebilir. Yüksek Hakem Kurulu, bu konudaki görüşünü altı işgünü içinde bildirir. Erteleme süresi, Bakanlar Kurulu kararnamesinin yayımı tarihinde işlemeye başlar.”

MADDE 51 – 2822 sayılı Kanunun 37 nci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Altmış günlük süre, grev oylaması yapılan hallerde oylamanın sonucunun kesinleşmesinden, grev oylaması yapılmayan hallerde oylama talebinin yapılabileceği altı iş günlük sürenin dolmasından itibaren işlemeye başlar.”

MADDE 52 – 2822 sayılı Kanunun 39 uncu maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Grev ve lokavta katılamayacak işçiler her ne sebeple olursa olsun kanunî süre içinde tespit edilmemiş ise, işveren veya işçi sendikası çalışacak işçi sayısının tespitini süre geçtikten sonra da Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Bölge Müdürlüğünden talep edebilir. Bölge Müdürlüğü bu tespiti en kısa zamanda yaparak taraflara tebliğ eder. Gerekli hallerde Bölge Müdürlüğü bu tespiti resen yapabilir. Bu tespiti karşı taraflardan her biri iş davalarına bakmakla görevli mahalli mahkemeye itiraz edebilir. Toplu sözleşme görüşmeleri sırasında veya Bölge Müdürlüğünce resen yapılan tespitten sonra, bir defaya mahsus olmak üzere taraflar ilave tespit isteyebilir. İstem haklı nedene dayandığının tespiti halinde bu talep görevli makamca yerine getirilir. Olabilecek başka talepler yargı organlarınca verilecek karara bağlıdır.”

MADDE 53 – 2822 sayılı Kanunun 48 nci maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Grev gözcülerinin zorunlu ihtiyaçlarının nasıl karşılanacağı, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığınca çıkarılacak bir yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 54 – 2822 sayılı Kanunun 50 nci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bu tedbirlerin niteliği, kapsamı, uygulanış tarzı, İçişleri Bakanlığı ile Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığınca hazırlanacak bir yönetmelikte belirtilir. Ancak alınacak tedbirler Kanuni bir grev veya lokavtın uygulanmasına engel olucu nitelikte olamaz.”

MADDE 55 –2822 sayılı Kanunun 51 inci maddesinin birinci fıkrası, aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

“Kanuni bir grev veya lokavtı sona erdirmek için greve veya lokavta karar vermiş olanlar tarafından alınan kararlar, en geç ertesi işgünü sonuna kadar yazıyla karşı tarafa ve bölge müdürlüğüne bildirilir ve uygun vasıtalarla ilan edilir. Kanuni grev ve lokavt, ilanın yapılmasıyla sona erer.”

MADDE 56 – 2822 sayılı Kanunun 52 inci maddesine aşağıdaki ikinci fıkra eklenmiştir.

“21 inci maddeye göre uyuşmazlığın giderilemediğine ilişkin yazının görevli makama verilmesinden veya 23 üncü maddeye göre uyuşmazlığa ilişkin arabulucu raporunun taraflara tebliğinden itibaren altı işgünü içerisinde taraflardan birisi uyuşmazlığın çözümü için Yüksek Hakem Kuruluna başvurabilir. Bu iş yerleri için alınmış grev kararı varsa başvuru geçersizdir.”

MADDE 57 – 2822 sayılı Kanunun 53 üncü maddesinin birinci fıkrasının 2 nci bendinde yer alan “ekonomi” ibaresi “çalışma ekonomisi” olarak, 4 numaralı bendi ise aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

4. İşçi konfederasyonlarından, kendisine mensup işçi sayısı en yüksek olan konfederasyonca seçilecek bir, görüşmeye taraf diğer konfederasyonlardan bir üye.”

MADDE 58- 2822 sayılı Kanunun 56 ncı maddesinin (4) numaralı bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“4. Türk Ceza Kanununun 53 üncü maddesinde belirtilen süreler geçmiş olsa bile; kasten işlenen bir suçtan dolayı bir yıl veya daha fazla süreyle hapis cezasına ya da devletin güvenliğine karşı suçlar, Anayasal düzene ve bu düzenin işleyişine karşı suçlar, milli savunmaya karşı suçlar, devlet sırlarına karşı suçlar ve casusluk, zimmet, irtikâp, rüşvet, hırsızlık, dolandırıcılık, sahtecilik, güveni kötüye kullanma, hileli iflas, ihaleye fesat karıştırma, edimin ifasına fesat karıştırma, suçtan kaynaklanan malvarlığı değerlerini aklama veya kaçakçılık suçlarından mahkûmiyetin bulunmaması ve siyasi partilerin organlarında görevli olmamak,”

MADDE 59 - 2822 sayılı Kanunun 59 uncu maddesinin ikinci, beşinci ve yedinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

“Resmi arabuluculuk teşkilatının kuruluş ve işleyişine ilişkin esaslar ile resmi arabuluculuk yapabileceklerin listesinin düzenlenme esasları ve resmi arabuluculara ödenecek ücretlerin alt ve üst sınırları 65 inci maddeye göre çıkartılacak yönetmelikle düzenlenir.”

“Resmi arabuluculuk yapılan her uyuşmazlıkta tarafların bu hesaba yatırmaları gereken ücretlere ait esaslar ile ücretlerden masraf olarak kesilecek miktar ve ücretlerin

banka faizlerinin hizmetin gerektirdiği işlerde kullanılmasının usul ve esasları da bu yönetmelikte belirtilir.”

“Tarafların anlaşarak tayin edecekleri resmi arabulucunun ücreti kendileri tarafından serbestçe tespit edilir ve bu ücret ilgiliye ödenmek üzere resmi arabuluculuk hesabına yatırılır.”

MADDE 60 – 2822 sayılı Kanunun 65 inci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

“Madde 65- Hakeme ve Resmi Arabulucuya Başvurma Yönetmeliği

Yüksek Hakem Kurulunun çalışma usul ve esasları ile çalışmasına ve hizmetlerinin yürütülmesine ilişkin esaslar; Yüksek Hakem Kurulunun Başkan ve üyeleri ile bu Kurulda görevlendirilecek uzman ve raportörlere ödenecek tazminatlar; naip, bilirkişi ve tanıklara verilecek ücretler ve menfaat uyuşmazlıklarında özel hakem incelemesinde uygulanacak usul hükümleri Bakanlıkça çıkartılacak yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 61 – 2822 sayılı Kanunun 69 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

“Madde 69-Bu Kanunun 22 nci maddesi hükümlerine göre tayin edilmiş bulunan resmi arabuluculardan, sırf tarafları ızzar kastı ile verilen bu görevi yapmaktan kaçınan veya 23 üncü maddede belirtilen tutanağı sırf tarafları ızzar kastı ile süresinde görevli makama tevdi etmeyen arabulucular yüz günden az olmamak üzere adli para cezası ile cezalandırılır.

Resmi arabulucu olarak görevlendirilenler görevlerinin ifası sırasında veya ifasından dolayı işledikleri veya kendilerine karşı işlenen suçlar bakımından kamu görevlisi sayılırlar.

MADDE 62 – 2822 sayılı Kanunun 79 uncu maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

“Grev uygulanan işyerinde, “Bu işyerinde grev vardır” lokavt uygulanan işyerinde de, “Bu işyerinde lokavt vardır” ibareleri dışında, sözü edilen işyerleri çevrelerinde afiş, pankart gibi ilan araçlarını asan veya yazı yazanlar on bin Türk Lirasına kadar idari para cezası uygulanır.”

MADDE 63– 2822 sayılı Kanununa aşağıdaki ek madde eklenmiştir:

“Ek Madde 2- Bu Kanundaki “hizmet akdi” sözcükleri, “iş sözleşmesi” olarak değiştirilmiştir.”

MADDE 64 – 2822 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir:

“Geçici Madde 1 - Bu Kanunun 5 ve 6 ncı maddeleri Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten bir yıl sonra yürürlüğe girer. Kanun yürürlüğe girinceye kadar 2822 sayılı Toplu İş Sözleşmesi Grev ve Lokavt Kanununun 12 ve 13 üncü maddelerinin uygulamasına devam edilir.

“Geçici Madde 2 -Bu Kanun’da öngörülen yönetmelikler Kanunun yayımı tarihinden itibaren dört ay içerisinde çıkartılır.”

“Geçici Madde 3 - 2822 sayılı Kanuna göre halen yürürlükte bulunan tüzüklerin bu Kanun hükümlerine aykırı olmayan hükümleri yeni yönetmelikler çıkarılincaya kadar yürürlükte kalır.”

Yürürlükten kaldırılan hükümler

MADDE 65 –

a)2821 sayılı Kanunun 6 ncı maddesinin beş, altı,yedi ve sekizinci fıkraları, 8 inci maddesi, 9 uncu maddenin dördüncü fıkrası, 14 üncü maddenin birinci fıkrası, 16, 18, 19 uncu maddeleri, 33, 35, 36, 39, 51, 54, 55, 62 nci maddeleri ile Ek Madde 1 yürürlükten kaldırılmıştır.

b) 15.7.1963 tarih ve 275 sayılı Toplu İş Sözleşmesi Grev ve Lokavt Kanunu yürürlükten kaldırılmıştır.

c)2822 sayılı Kanunun 7 nci maddesinin son fıkrası, 9 uncu maddesinin beşinci fıkrası, 24 üncü maddesinin ikinci fıkrası ile Geçici 1 inci maddesi, yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 66- Yürürlük

Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 67- Yürütme

Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

ASLI GİBİDİR

Dr. İrfan NEZİROĞLU
Kanunlar ve Kararlar Müdürü